

midlingsproblemstillinger, men arbejdsmarkedspolitikken i bredeste forstand altså også omfattende policy-spørgsmål inden for uddannelsessektoren og inden for arbejderbeskyttelsen.

Opspil til drøftelserne i det arbejdsmarkedspolitiske udvalg bør udarbejdes af samtlige departementets kontorer, således at sekretariatsfunktionerne indskrænkes til at være af formidlende og koordinerende karakter.

Konkluderende forslag:

1. Den løbende administration af arbejdsformidlingen opbygges på principielt to led, det lokale AF-apparat og arbejdsdirektoratet.

2. Til arbejdsdirektøren knyttes et landsarbejdsnævn med stærk repræsentation fra arbejdsmarkedets organisationer.

3. Til støtte for arbejdsministeriets behandling af policy-spørgsmål oprettes et snævert arbejdsmarkedspolitisk udvalg med formændene for arbejdsmarkedets 2 hovedorganisationer.

II. Arbejdsformidlingens lokale struktur.

I forbindelse med overvejelserne om formålstjenlige ændringer i den centrale ledelse af arbejdsformidlingen, må det anses for nødvendigt samtidig at overveje, om den nuværende lokale opbygning er hensigtsmæssig.

Der melder sig her det spørgsmål, om opdelingen af landet på 29 AF-kontorer er den mest formålstjenlige i forhold til den nuværende erhvervsmæssige, befolkningsmæssige og øvrige lokaladministrative struktur.

Spørgsmålet har været gjort til genstand for to nylige sagkyndige undersøgelser; resultaterne foreligger i betænkning nr. 345 fra 1964 om den danske arbejdsanvisningsstruktur, funktioner og virkemidler samt i betænkning nr. 398 fra 1965 vedrørende de offentlige arbejdsanvisningskontorers geografiske områder. Begge undersøgelser konkluderer ud fra saglige og administrative hensigtsmæssighedssynspunkter i forslag om

Herved forudsættes følgende konsekvenser:

4. Arbejdsmarkedsrådet ophæves.

5. Arbejdsmåvnets afdeling for arbejdsformidling ophæves; arbejdsmåvnets afdeling for arbejdsløshedsforsikring forudsættes omdannet til særlig ankeinstans, jfr. senere.

6. Beskæftigelsesloven forudsættes ændret, således at der stilles rammebevilling til rådighed for arbejdsdirektøren, at beskæftigelsesudvalgets funktioner udøves af landsarbejdsnævnet, og at de ifølge beskæftigelsesloven oprettede amtsarbejdsnævns funktioner overtages af de lokale arbejdsmarkedsnævne.

7. Der foreslås — uden dobbeltarbejde departementerne imellem — en styrkelse af den økonomiske ekspertise, der står til rådighed for arbejdsministeriet og dets arbejdsmarkedspolitiske udvalg.

Som bilag findes en grafisk fremstilling af strukturforslaget.

en administrativ geografisk opdeling på en halv snes regionskontorer og et herunder liggende net af lokale kontorer.

AF-systemets servicefunktioner over for erhvervsliv og enkeltpersoner nødvendiggør et sådant antal kontorer, at afstanden fra arbejdssted/bopæl til ekspeditionsstederne ikke bliver større, end at AF kan være et funktionsdueligt element i hverdagen. Dog kan også servicefunktioner være af en så speciel karakter, at hensynet til deres bemanding med det tilstrækkeligt kvalificerede personale gør det rimeligt, at de ikke eller i hvert fald kun ambulerende kan forventes dækket uden for de større kontorer.

De øvrige funktioner, som ikke retter sig direkte til den enkelte arbejdsgiver eller arbejdssøgende, er i hovedsagen enten af koordinerende karakter i forhold til AF-virksomheden i det regionale område eller den vedrører arbejdsformidlingens integrering med regionens øvrige offentlige liv